

insubordinar v. tr. ~~Insu-~~
 la insubordinació (de soldats, alum-
 nes d'una escola, etc.) | pron. Man-
 car a la subordinació o obedièn-
 cia a l'autoritat. ls alumnes
s'insubordinaren contra el director.

insubsistència f. Manca de
 subsistència, qualitat d'insubsistent

insubsistent adj. No subsistent;
 mancat de fonament o raó

insubstancial adj. No sub-